

[Rahbæk Møller]

nesker bliver sorteret fra, og derfor skal vi undgå det, især når det drejer sig om det, vi taler om her, nemlig at sortere mennesker på noget, der er så usikkert som sammenhængen mellem deres genetiske arv og eventuelle sygdomme. Det skal man bare lade være med. Her kan vi nemlig gøre det i tide; det kunne vi ikke på de andre områder.

I øvrigt bliver hr. Tom Behnke ved med at nævne en pris på 300.000 kr. Jeg kan godt love hr. Tom Behnke, at den pris vil falde, og det sker hurtigt. Hvis der er noget, teknologien medfører på et så hurtigt ekspanderende område, er det faldende priser.

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Hr. Tom Behnke nævnte, at der var mulighed for en række andre test. Jeg går ud fra, at han både tænker på test i ansættelsessituationer og i forbindelse med selve arbejdsforholdet. Det er fuldstændig korrekt, og der er også god grund til at tage fat på en debat om det emne, for der skal ikke herske tvivl om, og derfor bør det også siges i salen, at der med den lovgivning, vi her er i gang med at debattere, og som jo et bredt flertal med de meldinger, vi har fået fra ordførerne i dag, nu er parat til at få håndteret flot og holdningsmæssigt korrekt, stadig væk vil foregå sortering af arbejdskraft – også en sortering, som vi i hvert fald finder urimelig og forkert. Det er bare en af dem, vi nu tager fat i, og en af dem med nogle meget drastiske konsekvenser.

Det får mig til lige at sige til arbejdsministeren, at det kunne være rimeligt, at vi også under denne debat fik ministerens svar på, hvorfor vi ikke har en bekendtgørelse vedrørende helbredsundersøgelser. Det er i allerhøjeste grad relevant, når selve lovforslaget indebærer en udvidelse til også at gælde de egentlige ansættelsesforhold. Det vil vi meget gerne have en forklaring på, herunder også en dato for, hvornår den slags materiale kan gøres færdigt fra ministerens side.

Glønborg (KRF):

Jeg vil gerne indlede med at tilslutte mig de indvendinger, der allerede er rejst fra ordføreren for de to partier, Socialdemokratiet og Socialistisk Folkeparti, som sammen med Kristeligt Folkeparti gennemførte det beslutningsforslag, der nu udmøntes i dette lovforslag.

Men samtidig vil jeg da også gerne takke arbejdsministeren for ordene fra fremsættelses-talen om, at regeringen har en åben og fordomsfri holdning til problemerne. Det betyder jo altså, at vi vil være i stand til at forhandle os frem til noget, som jeg synes at denne debat tyder på at vi kan nå, nemlig en bred enighed om en god regulering på dette område.

Jeg synes, det har været interessant at lytte til de mange ordførere, som nu er blevet klar over, at der her er et problem, som vi skal have løst. Naturligvis skal vi udnytte forskningen til gavn for mennesker, og det er klart, at vi i disse tre partier ikke er forskningsstormere, men vi ønsker en forskning, der helt igennem respekterer mennesket, sådan at mennesket ikke betragtes som et forskningsobjekt, men altid som et individ, en person.

Hvis der skulle vise sig eksempler på, at man kan hjælpe f.eks. en virksomhed til at indføre bedre arbejdsmiljøforanstaltninger, bedre teknologi, som kan gøre det så godt som muligt for dens medarbejdere, vil jeg da ikke afvise, at der vil kunne opstå situationer, hvor det ville være rimeligt at foretage en forskning på medarbejdernes gensammensætning. Men jeg vil gerne slå fast, at en absolut betingelse for, at vi nogen sinde vil medvirke til det, er, at der i det mindste sikres en anonymitet i arbejdet, således at virksomheden aldrig kan få at vide, hvordan den enkelte medarbejder har reageret på undersøgelsen. Kun den ansatte, som ønsker det, skulle kunne få resultatet for sit eget vedkommende.

Men det er altså en teoretisk betragtning ude i fremtiden. Generelt siger vi nu: Ingen gentestning i disse sammenhænge. Vi ønsker ikke at medvirke til, at samfundet skal til at foretage nogen frasortering. Der er jo det grusomme ved et menneskes gensammensætning, at det er noget, mennesket ikke kan gøre noget som helst ved, og derfor kan en ivrig gentestning føre til nogle problemer, som i allerhøjeste grad er i slægt med apartheidproblemerne, hvor man jo netop tager udgangspunkt i noget, som mennesket ikke på nogen måde kan gøre noget ved.

Hvis man finder disse genvariationer, er der nogle, der betragter det som en slags handicap. Det er egentlig interessant at se, at vi i et samfund, som ellers har en politik, der siger, at mennesker med et åbenlyst handicap så vidt